

Sygn. akt VPz 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Teresa Przybyłko

SSO Krzysztof Głowczyński

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. R.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o wyłączenie sędziego

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 26 listopada 2013 roku

sygn. akt III RCo 95/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek strony pozwanej (...) S.A. w W. o wyłączenie od rozpoznania sprawy A. S. oraz ławników I. K. i A. K..

W uzasadnieniu wskazał, iż w sprawie brak jest podstaw do wyłączenia sędziego i ławników na tej podstawie, że zachodzą wątpliwości co do ich bezstronności. Przyczyną ewentualnego braku bezstronności jest stosunek osobisty łączący sędziego lub ławnika ze stroną lub jej przedstawicielem. Stosunek osobisty jest z zasady stosunkiem emocjonalnym pozytywnym, takim jak na przykład przyjaźń, lub negatywnym jak na przykład nienawiść (tak też komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego do art. 49 kpc pod. red. T.Erecińskiego, Warszawa, Wydawnictwo Prawnicze 1997., s. 106 – 107).

Zarówno SSR A. S.jak i ławnicy A. K. i I. K. złożyły oświadczenie, że w odniesieniu do ich osoby nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 48 §1 kpc, a także, że nie wystąpiła żadna okoliczność, która miałaby wpływ na ich bezstronność.

W ocenie Sądu, okoliczności przytoczone we wniosku nie stanowią o braku bezstronności składu orzekającego, nie zostały one również poparte żadnymi racjonalnymi argumentami.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana, która zarzuciła naruszenie art. 49 kpc – poprzez powołanie się na przesłankę „stosunku osobistego”, której nie ma w treści tego przepisu już od 7 lipca 2008 roku i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania innemu Sądowi Rejonowemu.

W uzasadnieniu strona skarżąca wskazała, iż Sąd I instancji przeoczył, że od dnia 7 lipca 2008 roku przepis art. 49 kpc ma inne brzmienie, w szczególności usunięto z niego kryterium „stosunku osobistego” jako podstawy wyłączenia Sędziego.

O błędnym stanowisku Sądu I instancji przekonuje zdaniem strony pozwanej powołanie się przez ten Sąd w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia na pogląd prawny zawarty w Komentarzu (pod. red. T. Erecińskiego), który to komentarz pochodzi z 1997 r.

Jej zdaniem opieranie się i przywoływanie nieaktualnego w zakresie art. 49 kpc komentarza – uzasadnia uchylenie zaskarżonego postanowienia. Strona pozwana wniosła przy tym o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argumenty odnoszące się do stosunku osobistego między sędzią a stroną lub jej przedstawicielami adekwatne są do treści art. 49 kpc obowiązującej przed 1 lipca 2009 roku. W aktualnej wersji tego przepisu „stosunek osobisty” tego rodzaju, że mogłyby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego” zastąpiony został określeniem „okoliczność” która jednak również musi być tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Aktualne szersze rozumienie powodów uzasadniających wyłączenie sędziego na wniosek strony nie czyni jednak wniesionego zażalenia zasadnym.

Sąd I instancji trafnie bowiem ocenił, iż wobec treści złożonych oświadczeń przez SR A. S.jak i ławników A. K. i I. K. brak jest zarówno przesłanek stosowania art. 48 §1 kpc jak i nie istnieje żadna okoliczność, która mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do ich bezstronności. Zarzutów tego typu strona pozwana nie podnosiła. Wskazanie natomiast okoliczności dotyczące podjęcia konkretnych decyzji procesowych nie mogą stanowić podstawy wniosku o wyłączenie sędziego.

W takiej sytuacji zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

W sprawie nie było podstaw do jej przekazania przez Sąd Okręgowy celem rozpoznania innemu sądowi. Uwzględnienie tego wniosku i wyznaczenie innego sądu możliwym byłoby bowiem wyłącznie wtedy gdyby sąd właściwy, którym jest Sąd Rejonowy w Legnicy nie mógł sprawę rozpoznać. Taka zaś okoliczność nie zachodziła.

Przepisy kodeksu postępowania cywilnego (art. 461 §3) przewidują natomiast możliwość przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu rozpoznającemu sprawę z zakresu prawa pracy na zgodny wniosek stron. Wniosek taki może być złożony w sądzie właściwym.